अवष्टम्भमय mutig, tapfer.
1. **अवस्** *n.* Förderung, Hilfe, Labung, Lust, Verlangen.
2. **अवस्** *Adv.* herab; *Praep.* herab von, unter (*Instr.*).
अवसर *m.* Gelegenheit, rechte Zeit.
अवसर्पण *n.* das Herabsteigen.
अवसर्पिणी *f.* eine absteigende Zeitperiode.
अवसाद *m.* das Sichsenken, die Abnahme, Niederlage.
अवसादन *n.* das Niederdrücken, die Gedrücktheit.
अवसान *n.* das Aufhören, Ruhe, Ende, Tod; Pause, Satz-, Versauslaut.
अवसित *s.* **सा.**
अवसितकार्य zufrieden (*eig.* verrichteter Sache).*
अवसितमण्डन fertig geschmückt.*
अवसेक *m.*, **°सेचन** *n.* Begiefsung, Blutentziehung.
अवस्कन्द *m.* Überfall, Angriff,
अवस्कन्दिन् bespringend, angreifend.
अवस्तात् *Adv.* unten, diesseits; *Praep.* unter (*Gen.*).
अवस्तु *n.* schlechtes Ding; Unding, Unreales (*ph.*). *Abstr.* **°त्व** *n.*
अवस्त्र unbekleidet. *Abstr.* **°ता** *f.*
अवस्था *m.* penis; *f.* **आ** das Erscheinen vor Gericht, die Lage, der Zustand (*oft adj.* —**°**).
अवस्थान *n.* das Auftreten, die Lage, das Verweilen.
अवस्थान्तर *n.* veränderter Zustand, Alteration.
अवस्थिति *f.* der Aufenthalt, das Verweilen.
अवस्यु Schutz suchend.
अवहनन *n.* das Dreschen, Aushülsen.
अवहित *s.* **धा.**
अवाग्गमनवन्त् sich nach unten bewegend.
अवाङ्मनसगोचर nicht im Bereich der Rede und des Geistes liegend.
अवाङ्मुख, *f.* **ई** (mit dem Gesicht) nach unten gekehrt.
अवाचीन abwärts gerichtet.
अवाच्य nicht anzureden; unaussprechlich.
अवाच्, *f.* **अवाची**, abwärts, nach unten gerichtet. **अवाक्** *adv.* nach unten.
1. **अवात** unangefochten, sicher.
2. **अवात** windstill, hauchlos.
अवान्तर dazwischen liegend; je anders, verschieden, respectiv.
अवान्तरदेश *m.* Zwischengegend.
अवाप्ति *f.* Erreichung.
अवारणीय unaufhaltsam.
अवि *m.* Schaf. **अविका** *f.* Schafmutter.
अविकत्थन nicht ruhmredig.
अविकार ohne Wandel; *m.* kein Wandel.
अविकृत unverändert, unentwickelt.
अविक्रिया *f.* keine Veränderung. **°यात्मक** unveränderlichen Wesens.
अविक्रीत nicht verkauft habend.
अविक्रेय unverkäuflich.
अविक्षत unverletzt.
अविक्षुब्ध unverstört.
अविघ्न *u.* **°घ्नित** ungehindert.
अविचक्षण nicht scharfsichtig, einfältig.
अविचल nicht wankend, beharrlich.
अविचार ohne Überlegung; *m.* (*auch* **°न** *n.*) keine Überlegung. *Instr.* unverzüglich.
अविचारज्ञ keine Überlegung kennend.
अविचारयन्त् unüberlegt (*act.*) **°रित** *dass.* (*pass.*).
अविचार्य nicht zu überlegen.
अविज्ञात unerkannt, unbekannt.
अविज्ञान ohne Kenntnis; *n.* keine K.
अविज्ञेय nicht erkennbar.
अवितथ nicht unwahr; wahr. *n. adv.*; *N. eines Metrums.*
अवितर् *m.* Förderer, Helfer.
अविदित ungekannt, unerkannt.
अविद्ध undurchbohrt.
अविद्य ohne Wissen, unwissend.
अविद्यमान nicht vorhanden.
अविद्या *f.* Unwissenheit.
अविद्वस् unwissend.
अविधवा *f.* Nicht-Wittwe.
अविधान *n.* Nicht-Verordnung; **°तस्** nicht der Verordnung gemäfs.
अविनय *m.* Unerzogenheit, Unhöflichkeit.
अविनाशिन् unvergänglich.
अविनीत ungezogen, ungesittet.